
Der armenische Text Lautet (Sieh IV Heft, 1932, Seite 376-377)

Collectanea Theologica 14/1-2, 259-260

1933

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nomina... corripitur peccatum et aggravatur... luxurie, gule, homicidii, perjurii, furti, usure¹⁷⁾).

Item nullus audeat res ecclesie pervendere vel alienare.

Item nullus audeat intrare sacerdos ad ecclesiam infra divinum officium nisi in superpilicio et stola.

Item sacris canonibus et constitutionibus salubriter et provide constitutum est quod omnes clerici ac sacerdotes debeant honeste vivere, in vestimentis honestis ambulare, inhonesta vitare loca¹⁸⁾ et spectacula, non visitare tabernas, ebrietatem, commensationes et gulam tanquam¹⁹⁾..., arma ostensibilia non portare, ludos taxilorum non ludere, aliaque inhonesta, nociva vel scandalosa vitare, et virtuosa exercere; in rebus venaticis non exercere.

Item quoniam omnes sacerdotes in susceptione sacrorum ordinum votum continencie saltem tacite committunt, itaque propter hujusmodi votum et honestatem nullus presbiter de cetero in domum suam vel extra domum in sua procuracione audeat fovere concubinas, suspectas, eciam consanguineam juvenem, [sub pena...]²⁰⁾ pro prima vice seu amonicione, pro secunda carceris, pro tertia vero privationis beneficiorum et expulsionis²¹⁾ de diocesi cracoviensi.

DER ARMENISCHE TEXT LAUTET.

(Sieh IV Heft, 1932, Seite 376—377).

† Այս իմ կամաց եւ հաստատութեան անձին ձեռագիր է Սինանի որդոյ Խութլուպէյի յաղագս որոյ կուտամ առաջի Աստուծոյ զգիրս զայս Լուսաւորչին սուրբ Աթոռոյն՝ եւ նահանգիս առաջնորդացն ով ոք պատահի եւ այժմ տէր Յովանէս արքեպիսկոպոսի ամենայն Ռուսաց եւ Աւլախաց աշխարհի եւ ի ներկայ ժամանակս հոգեւոր առաջնորդ է նահանգիս եւ մեզ, վասն որոյ խոստացեալ էի շինել եկեղեցի յանուն սրբոյն Նիկաւլայոսի սքանչելագործ հայրապետին, եւ այժմ Աստուծոյ առաջնորդութեամբն յարկ ելեալ կատարեցաւ. եւ ես ըստ խոստմանն ի-

¹⁷⁾ Locus depravatus; agi videtur de inquirendis circumstantiis quibus peccatum minuitur (corripitur), vel aggravatur. Cf. *Statuta Nankeri*, 3, op. cit. p. 7—8. — ¹⁸⁾ In cod., ante *loca* ponitur *ac*. — ¹⁹⁾ Nonnulla verba scriptoris incuria exciderunt. — ²⁰⁾ Scriptoris incuria exciderunt verba quibus pena intimabatur pro prima vice; forta supplendum: *sub pena suspensionis*. — ²¹⁾ In codice: *expulsione*.

մում նվիրեցի Աստուծոյ եւ Լուսաւորչին սուրբ Աթոռոյն եւ առաջնորդի նահանգիս եւ ազատ կու առնեմ ի մարմնաւոր տէրանց. ոչ ոք իշխանութիւն չունի որ տիրէ սուրբ տաճարիս, ոչ ես եւ ոչ իմ տունն եւ ոչ իմ տղայք եւ ոչ այլ ազգականք ոչ հեռաւոր եւ ոչ մերձաւոր. եւ ով որ յանդգնի եւ տիրութիւն կամենայ առնել սուտ է եւ անիրաւ յամենայն դատաստան եւ տուգանս տացէ հոգեւոր եւ մարմնաւոր դատաւորաց եւ զանէծս Աստուծոյ եւ զսուրբ առաքելոց եւ զհայրապետացն. բայց միայն այս որ թէ պատահէ որ յիմ զաւակաց եւ կամ յազգականացն քահանայ լինի եւ Լուսաւորչին դաւանութեամբն լինի եւ Լուսաւորչին Աթոռոյն հնազանդ լինի, նա հանց բաժին առնու ի յեկեղեցւոյն մտոցն որպէս բնական երէց մի, այլ ոչ տիրութիւն առնէ եկեղեցւոյն: Վկայութեամբ Աստուծոյ եւ արժանահաւատ վկայից որք աստ պատահեցան: Գրեցաւ գիրս ի թվին Հայոց Պ.Ն.Է.ի մարտի ամսոյ Ի.Է. ձեռամբ Փիլիպոս երիցու առաջի տեառն իմոյ:
